

overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold.

2.1.2. Særlige udvisningsregler

Trappestigemodellen er gennem de senere år blevet suppleret af regler, der udvider udvisningsadgangen i tilfælde af nærmere angiven grov kriminalitet. Intentionen er, at særligt grove kriminalitetsformer så vidt muligt skal medføre udvisning uden særlige begrænsninger som følge af varigheden af udlændingens ophold her i landet og længden af den idømte frihedsstraf.

Der kan samlet henvises til udlændingelovens § 22, nr. 4-7, der i dag omfatter følgende:

- forbrydelser mod statens sikkerhed m.v. (straffelovens kapitel 12 og 13),
- vold m.v. mod person i offentlig tjeneste eller hverv (straffelovens § 119, stk. 1 og 2),
- trussel om vold m.m. over for vidner (straffelovens § 123),
- menneskesmugling (straffelovens § 125 a og udlændingelovens § 59, stk. 7),
- brandstiftelse (straffelovens §§ 180 og 181),
- sprængning m.v. (straffelovens § 183, stk. 1 og 2),
- fly- og skibskapring (straffelovens § 183 a),
- forstyrrelse af trafiksikkerheden (straffelovens § 184, stk. 1),
- omfattende driftsforstyrrelse af offentlig postbesørgelse, telegraf- eller telefonanlæg, radio- eller fjernsynsanlæg, vand-, gas- og varmeanlæg m.m. (straffelovens § 193, stk. 1),
- fare for andres liv eller sundhed ved forgiftning af drikkevand m.v. (straffelovens § 186, stk. 1, og § 187, stk. 1),
- narkotikakriminalitet og hæleri med hensyn til udbyttet ved narkotikakriminalitet (straffelovens § 191 og § 290, stk. 2),
- besiddelse m.v. på offentligt tilgængeligt sted af skydevåben samt besiddelse m.v. af særlige farlige våben og eksplosivstoffer (straffelovens § 192 a),
- forbrydelser mod kønsædeligheden, herunder incest og voldtægt (straffelovens § 210, stk. 1 og 3, jf. stk. 1, § 215, § 216, § 222, §§ 224 og 225, jf. §§ 216 og 222),
- børnepornografi (straffelovens § 230 og § 235)
- manddrab (straffelovens § 237),
- grov vold (straffelovens §§ 245 og 246),
- omskæring af kvinder (straffelovens § 245 a),
- hensættelse af en anden i hjælpeløs tilstand (straffelovens § 250),
- forvoldelse af nærliggende fare for nogens liv eller færlighed (straffelovens § 252, stk. 1),

- smitte med livstruende sygdom (straffelovens § 252, stk. 2),
- ulovlig tvang og trusler i forbindelse med indgåelse af ægteskab (straffelovens §§ 260 og 266),
- grov frihedsberøvelse (straffelovens § 261, stk. 2),
- menneskehandel (straffelovens § 262 a), samt
- grove berigelsesforbrydelser, herunder tyveri og hæleri af særlig grov beskaffenhed samt røveri (straffelovens § 276, jf. § 286, §§ 278-283, jf. § 286, § 288 og § 290, stk. 2).
- overtrædelse af særlig grov karakter af skatte-, told-, afgifts- eller tilskudslovgivningen eller af straffelovens § 289 a vedrørende svig i forbindelse med afgørelser om betaling eller tilbagebetaling af told eller afgifter eller udbetaling af eller tilbagebetaling af tilskud eller støtte fra danske myndigheder eller De Europæiske Fællesskabers institutioner (straffelovens § 289).
- groft hærværk (straffelovens § 291, stk. 2).

2.1.3. Den konkrete afvejning

En afgørelse om at udvise en kriminel udlænding træffes i to led. Først vurderes det, om det kriminelle forhold i medfør af trappestigemodellen eller de særlige skærpede udvisningsregler kan begrunde udvisning. Er det tilfældet, foretages der en konkret vurdering af, om der er forhold, der taler imod udvisning.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 1, skal det ved en afgørelse om udvisning altid vurderes, om en udvisning må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af de hensyn der er nævnt i bestemmelsen. Det drejer sig bl.a. om udlændingens tilknytning til henholdsvis Danmark og hjemlandet.

Ved udvisning efter de særlige udvisningsregler i udlændingelovens § 22, nr. 4-7, skal disse hensyn tale afgørende imod udvisning, for at udvisning ikke skal finde sted, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

§ 26, stk. 2, indebærer, at de opregnede hensyn kun undtagelsesvis skal føre til at undlade udvisning, hvis udlændingen har begået en af de kriminalitetsformer, som er nævnt i § 22, nr. 4-7. Der vil herefter ved idømmelse af en ubetinget frihedsstraf for en af de i § 22, nr. 4-7, omfattede kriminalitetsformer som udgangspunkt ske udvisning, uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet. Kun særlige forhold efter § 26, stk. 1, vil kunne føre til, at udvisning undlades. Om der foreligger sådanne særlige forhold, afhænger af en konkret afvejning af på den ene side arten og grovheden af den begåede kriminalitet og på den anden side styrken af de hensyn, der er nævnt i § 26, stk. 1.